

22 июня – День памяти и

Скорби

Показ. № - 2003-21 Юлия

Колькі ёй, роднай мове, прысвечана
паэтычных натхненняў! Сярод іх і вер-
шы нашай знакамітай паэтэсы Яўгеніі
Янішыц, напісаныя яшчэ тады нікому
невядомай дзяўчынкай з Рудкі. Ix у па-
жоўкльых сшытках у лінейку знайшла і
передала нам яе матуля Марыя Андрэ-
еўна. Амаль сорак гадоў яны реваліся да
людзей.

Полес. №р.-2003.-
6 сант.

Яўгенія Янішчыц

Раզіме

Я прыгадваю вёскі дымныя –
Ні дварышча і ні кала.

За руку ў далягляд вяла.
Мы ішлі яругамі, грэблямі
Па калені ўгрузалі ў снег,
Ля хацін датляваючых грэліся,
Наядаліся хлеба ў сне
І ў дарогу збіраліся раніцай.
Клалі ў торбу і гней, і боль,
На дарогах пайлі раненых,
З-пад вады даставалі соль.
Мы над горам схіляліся кожным,
Мы няўмольна лавілі ціш,
Ногі мы абдзіралі пожнямі,
Але трэба было ісці.
І прыйшлі ў далягляд у май,
Лёс асвечаны мой стаяў.
Праз гады я цябе абдымаю,
Будзь мне мамай, Радзіма мая.

Гэты верш напісаны ў маі 1965 года вучаніцай 10-га класа Парэцкай сярэдняй школы Яўгеніяй Янішчыц. Ён ні разу не друкаваўся, а быў нядайна знайдзены ма- туляй знакамітай беларускай паэткі ў скарбонках бацькоўскай хаты і перада- дзены ў «Полесскую правду».

Яўгенія ЯНІШЧЫЦ

Камсамолу 41-х гадоў

Не астылі яшчэ акопы,
Пунсавеюць кроплі малін.
Маладосьць у зямлю закапалі,
Вырастатлі капры маліп.
Над маліламі тымі шэрымі
У спякотах баёў ліхіх
Банды воячыя

зубы ашчэрвали,
Банды воўчыя кроў лілі.
І з надзеяй людской затыннай
Маці шлі на дымны працяг.
Трапяталася плацце Зоіна
У крыві, як пунсовы сцяг.
І ляцела наперад конніца,
І клубамі дыміўся пып.
Кавылі ажывалі гонныя
На широкіх грудзях магіл.
Абрывалася песня гордая,
Падаў хлопец.
У вачах – блежа.
Пальны шамацелі горкія,
На ўесь стэп вараны іржаў.
Даставалі ваду

пад гарматамі,
Здабывалі пад дамбамі соль.
Быў тады баявою гвардыйяй
Сорак первых

гадоў камсамол.
Абуджаліся сэрцы надзеямі.
«Так стаяць»

«так стаяць.
Да канца трymаць!»
У вякі найвялікшай падзеяю

Увайшла лічба «45».
Камсамол у зямлю закопувалі,
Камсамольць
 — ю бяссмерце ішлі.
Вось чаму над сівымі аколамі
Пунсавеючо кроплі малін.
І приколе юнацтва крілате
Камсамольські значок.

на грудзях,
Каб ніколі больш

пад гарматамі
Не ісці па дорогах жыцца.
Падрыхтаваў
Мікалаі ЕЛЯНЕЎСКІ.